

[Kirkegaard]

For kort tid siden gennemførte vi her i Tinget for afgiftsåret 1987 en ændring af beløbsgrænsen. Den blev oprindeligt i oktober 1986 fastsat til 50 kr., men blev i sidste måned ændret til 500 kr. Det var for året 1987, og for året 1988 er det jo en kendt sag at der gennem et samarbejde med andre partier søges gennemført en lempelsesordning vedrørende lån optaget inden den 1. januar 1987. Sigtet er at opnå administrative forenklinger og at lempe ordningen for de gamle lån under ganske bestemte afviklingsforudsætninger. En forudsætning for, at afgiften på gamle lån lempes, er også, at det kan ske på en sådan måde, at formålet med kartoffelkuren: fremme af opsparingen, ikke svækkes.

Men som nævnt indledningsvis kan vi ikke støtte Fremskridtspartiets lovforslag.

Formanden:

Fru Pia Gjellerup for en meget kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg kunne næsten sige, det skal blive en meget smal bemærkning. Jeg skal sige til hr. Kirkegaard, at jeg kan da byde Det Konservative Folkeparti og regeringen velkommen på den fornuftens smalle vej, som regeringen bevægede sig langt væk fra, da den lavede kartoffelkuren, som den ser ud i dag.

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Jeg skal blot sige til fru Pia Gjellerup, at vi i Det Konservative Folkeparti aldrig nogen sinde kunne tænke os at forlade fornuftens smalle vej.

Jens Thoft (SF):

Jeg bemærker, at formanden nu er begyndt at skelne mellem korte bemærkninger og meget korte bemærkninger; det er jo en interessant nyskabelse her sidst på eftermiddagen. Jeg er i øvrigt ikke uenig i formandens skelnen.

SF har hverken lod eller del i renteaftigten, bortset fra at vi fik gennemført den lempelse på 500 kr. pr. person, som regeringen i øvrigt tog æren af, men det skal den have lov til.

Vi er tilhængere af, at renter af private lån fjernes fra selvangivelsen, og som følge heraf er

SF i princippet heller ikke modstander af renteaftigten. Jeg sagde i sin tid, da den blev vedtaget, at vi ser den som en rød løber for fjernelsen af renter af privat gæld fra selvangivelsen, men aftrapningen må ske gradvis, ellers laver Folketinget ulykker hos en lang række mennesker, der har disponeret i god tro, og det er ikke en gradvis aftrapning, der er sket.

En renteaftigtsordning skal også virke sådan, at det kun er det egentlige overforbrug, der rammes, og det er kun sket delvis. F.eks. rammes de selvstændige næringsdrivendes overforbrug overhovedet ikke, bare de har en positiv egenkapital i virksomheden. Heller ikke folk med skibsanparten rammes, fordi anparterne typisk giver et positivt bidrag til nedbringelse af renteaftigten. Også firmaer, der har udlåns-lån, begunstiges, og sådan kunne man blive ved.

Til gengæld er der en lang række lån, som ikke har det fjerneste med overforbrug at gøre, der rammes. Et af de grovere eksempler er, hvis en erhvervsdrivende går fallit og hænger på firmaets gamle gæld; så kommer han til at betale renteaftigt heraf. Og hvis en pensionist skal ud at låne til indskud i socialt boligbyggeri, må der også betales renteaftigt heraf. Det er åbenbart urimeligt.

Konklusionen er, at den konkrete lovgivning er alt for tilfældig og fuld af huller.

Et sidste krav, som SF vil stille til en lovgivning her, skal være, at den er mulig at administrere; den nugældende renteaftigtslov er meget vanskelig, for ikke at sige umulig at administrere. Hverken ligningsmyndighed, skatteyder eller pengeinstitutter kan finde ud af, hvad der er omfattet af loven, og hvad der går fri, og bedre gør det jo ikke sagen, at ledende om end forhenværende skattefolk – der står Preben Bertelsen på denne hentydning – direkte opfordrer skatteyderne til at anføre alle renteudgifter som afgiftsfri på selvangivelsen.

SF vil ikke være med til at afskaffe renteaftigtsloven, men for 1987 – altså det år, vi har afleveret selvangivelserne for – virker lovgivningen så tilfældigt, at vi i SF alvorligt vil overveje, om man ikke bør suspendere lovgivningen for dette år, altså eftergive skatteyderne renteaftigten. Det vil ikke koste statskassen noget, fordi folk alligevel skal indbetale beløbet på en pensionskonto, og dæmpningen af privatforbruget er allerede sket, så heller ikke dér vil der ske noget.